

Търдишки Глас

ТРАДИЦИЯТА ПРОДЪЛЖАВА

ИЗДАНИЕ НА ОБЩИНА ТВЪРДИЦА

БРОЙ 7 (538)

м. септември 2012 г.

цена 30 ст.

Празничен поздрав на кмета на община Атанас Атанасов

Днес, 14 октомври, ние, жителите на Твърдица, за по-реден път отбелязваме празника на града.

В този тържествен ден отдаваме признание към онния далечни предци, избрали красиция кът в подножието на Стара планина за свое селище още през трети век преди новата ера. Природните и историческите стихии

принуждавали жителите да сменят често мястото му - на юг в Твърдишкото поле; на изток в подножието на планината; от двете страни на реката, а в дни на нападения - зад крепостните стени на "Градището"... Също един твърд човешки дух би успя да се съхрани и устои на превратностите на времето. Редят се веко-

ве... земята ни ражда много смели чеда, хора твърди, бранещи с чест родния си кът. Неслучайно и името остава през годините Твърдица. То винаги звуци като име на яка твърдина, име на крепост, на устойчив балкански дух.

Петковден - 14 октомври - е обявен за ден на град Твърдица през 1993 година с Решение на Общинския съвет и от тогава е поставено началото на традицията за тържественото отбелязване на храмовия празник на града и на църквата "Света Петка". Празникът днес има свой съвременен облик, грижливо поддържан и развиан през годините. Очаква се с нетърпение от цялото население. Наситена с културни прояви и спортни инициативи е празничната седмица. Преди няколко дни тържествено отбелязахме 100 г. от

началото на Балканската война и почетохме паметта на загиналите й синове по бойните полета. Отворихме героични страници от историята на града и на неговите хора.

Днес гостоприемните ни домове са отворени за скъпи гости.

В този празничен ден към корените се завръщат твърдичани, живеещи далеч от родното гнездо, изват с почит и преклонение към Майка Твърдица.

УВАЖАЕМИ ГОСТИ, СКЪПИ СЪГРАДЖАНИ,

Както се полага на тържественото отбелязване на днешния, от името на общинското ръководство пожелавам на всички твърдичани и на гостите на града здраве, благополучие във всеки дом и весело настроение.

Честит празник!

ТВЪРДИЦА ПОЧЕТЕ С ПАНИХИДА ЗАГИНАЛИТЕ В БАЛКАНСКАТА ВОЙНА

На 9 октомври бе отбелязана сто годишнината от началото на Балканската война. Инициативата и организацията на честването е на община Твърдица и на НЧ "Св.Св. Кирил и Методий 1914".

На паметната плоча на загиналите във войните бе поднесен венец от името на Общината, както и цветя от родственици на участниците във войната, от граждани и гости на града. Панихида в памет на загиналите отслужи отец Иван, служещ при

храм "Света Петка" в Твърдица.

Честването продължи в малката зала на читалището с рецитал по стихове за войната и доклад на кмета на община Атанас Атанасов. Изключителен документален филм. Прочетени бяха спомени на участници във войната, предоставени от Музея на сбирка в Твърдица и от книгата на Тодор Стоянов "Твърдица в миналото".

Повече по темата чете на стр. 7

ПРАЗНИЧНО СЛОВО НА СВЕЩЕНИК ИВАН СТОЯНОВ, СЛУЖЕЩ ПРИ ХРАМ "СВЕТА ПЕТКА"- ГРАД ТВЪРДИЦА

В името на Отец и Син и Светия Дух Да се отличат границите на периодите в течашата и непрестанна стихия на човешкия живот, никак не е лесно. И заедно с това с непосредствена очевидност се открива неизмеримостта на сменящите се исторически цикли. Откриват се нови теми на живота, започват да действат нови сили, образуват се нови духовни огнища. Още от пръв поглед може да се каже, че култът към св.Петка в гр. Твърдица датира от векове и е увен-

чен с огромна надежда в молитвите на всеки твърдичанин.

Преподобна Параскева се родила през 11 в. в благочестиво българско семейство от село Епиват, намиращо се недалеч от днешния Цариград, на брега на Мраморно море. Семейството имало две деца: момче и момиче. Родителите възпитавали децата си в християнско благочестие и живот според Господните заповеди. Така от малка преподобната знаела, че единственият начин

(Продължава на стр.6)

ОБЩИНА ТВЪРДИЦА ПОКАНА

14 октомври - Петковден - Празник на Твърдица и 100 г. от началото на Балканската война
9 октомври 2012 год./вторник/

15.30 ч. - Панахида в памет на загиналите участници във войната от Твърдица - Паметник на загиналите във войните от Твърдица - пл. "Свобода"

16.00 ч. - Тържествено отбелязване 100 годишнината от началото на Балканската война - Малка зала на НЧ "Св.Св. Кирил и Методий 1914", гр. Твърдица

17.30 ч. - Откриване на изложба, посветена на празника на града - Фоайе на НЧ "Св.Св. Кирил и Методий 1914", гр. Твърдица

10 октомври 2012 год./сряда /

11.30 ч. - Постановка за деца - "Спящата красавица" по Братя Грим - Държавен куклен театър - гр. Сливен - Голяма зала на НЧ "Св.Св. Кирил и Методий 1914"

12 октомври 2012 год. /петък/

11.30 ч. - Лекоатлетически крос - ученици от СОУ "Н.Рилски" - ул. "Княз Борис I"

12.00 ч. - Състезание по майсторско управление на велосипеди - пл. "Свобода"

13.00 ч. - Награждаване - пл."Свобода"

13 октомври 2012 год. / събота /

10.00 ч. Състезание "Най-бърз и най-добър в професията «дървесекач»" - ул. "Хан Аспарух" - пред сградата на "Местни данъци и такси"

17.00 ч Тържествена вечерница по случай празника на Света Петка Търновска - Църковен храм "Света Петка"

14 октомври 2012 год./неделя/

8.00 ч. - Тържествено богослужение по случай храмовия празник

10.30 ч. - Водосвет и раздаване на осветен курбан - Църковен храм "Света Петка"

10.00 ч. - Посрещане на официалните гости в Община Твърдица

10.45 ч. - Ритуал за вдигане на знамената - пл. "Свобода"

11.00 ч. - Празничен концерт на самодейните състави от НЧ "Св.Св. Кирил и Методий 1914", гр. Твърдица - пл. "Свобода"

18.30 ч. - Концерт на Поли Паскова и танцова формация "Чинари"- подарък за жителите на Твърдица по случай празника на града от Община Твърдица - пл. "Свобода"

14 ОКТОМВРИ. ПРЕП. ПАРАСКЕВА (ПЕТКА) ЕПИВАТСКА. ТРОЛАР, ГЛАС 4.

Като обикновена пустинническото и безмълвно житие и последва с усърдие Христа, твоя Жених, като взе благото Му иго от младост и мъжествено се въоръжи с кръстния знак против враговете безпътни, о, Параскево, за слава гостойна, ти угаси въглените на страстите чрез подвизи на пост, молитва и струи от съзы; и сега като стоиш пред Христа заедно с мъдрите деви в чертога небесен, моли Го за нас, които честваме твоята честен празник.

КОРЕНИ

Твърдица посрещна гости от Питсбърг

На 27 и 28 септември на кратко посещение в Твърдица бяха Илия и Григор Йорданови с родови корени от Твърдица. Преди 83 години тяхната баба Данка Ганчева заминава за Америка и след година е сред учредителите на българо-македонския клуб "Отец Паисий" в гр. Питсбърг, който днес е една от най-старите български организации в САЩ. Синът на нашата землячка Данка Ганчева - Николай и дъщеря ѝ Пенка са дългогодишни ръководители на фолклорен ансамбъл "Тамбурица" към Дуценския университет.

Илия и Григор за последен път са били в Твърдица, когато са били на 10 и 12 години.

Днес Илия е архитект, а Григор е директор продажби във винарна във Филаделфия.

Тази година те предиляят това пътуване, за да се запознят с родните места на своята баба и свояядо, който пък е родом от съседно Гурково. Щастливи са да се видят с родствениците си, да гостуват на

Илия и Григор получиха подаръци от приятелите си в Твърдица

своята леля Мима Шейтанова, да опитат традиционните български ястия, които с много любов им е подготвила тя, да видят старата къща, където е живяла баба им.

Гостите имаха възможността да се срещнат с кмета на Община Твърдица Атанас Атанасов и да разговарят с него. Бяха запознати с историята на Твърдица, видяха панорамата на градчето в знойния септемврийски ден от местността "Сечената скала", видяха "Кутра" и чуха преданието за нейния извор, посетиха близки

места за отдих и станаха свидетели на ремонтните дейности по пътя Твърдица - Елена. Вечерта бяха тържествено посрещнати с питка и сол в НЧ "Св. Св. Кирил и Методий 1914". Присъстваха на репетиция на клуба за народни танци "Балканско цвете". Не устояха на ритмичните български хора и с радост се включиха в тях. В Питсбърг и двамата са участници в ансамбъла "Тамбурица".

Надежда ТОДОРОВА

Една землячка в Америка

През 83 години една девойка на 19 години напуска родната си Твърдица, за да поеме пътя към чужда страна, като съпруга на Злати Йорданов, родом от Гурково. Той живее много години в Щатите, но си игва в България, за да вземе жена българка от родния си край. Събата го среща с девойката Данка Ганчева от Твърдица.

Останала сиракче на 3 години, тъй като баща ѝ загива на фронта, а майка ѝ умира при раждане. Тя, брат Йордан и сестра Йовка са отгледани и възпитани с голяма любов от леля им Мария и от баба им Йовка - майка на баща им и сестра на Стефан и Симеон Стойкови (борци за освобождението на България от турско робство). Израснала в едно патриотично семейство, запазила всички морални ценности, обичаи и традиции, Данка Ганчева успява да съхрани всичко родно българско и го предава по-късно на децата и внуките си.

Един от внуките ѝ - Николай открива свой ресторант. Той е сред най-добрите готвачи на български ястия - пълнени чушки, сърми, мусака, кебапчета, шопска салата и най-вече българската баница, с което е прочут в целия Питсбърг. Превърнал е в традиция посрещането на гостите в ресторанта с парче баница. По време на фестивали се приготвят ястия на всички националности. Когато Пенка и Николай завършват образование в Дуценския университет

след двучасово надиграване заедно с Иван Зинков спечелват най-голяма награда - меден бакър. Ученолюбива и трудолюбива, през свободното си време помага на леля си Мария в гостилиницата, където се хранят миньорите - повечето руски емигранти. Изучава от леля си готварското майсторство и точното на баница, по-късно на това учи децата и внуките си.

Още от малка много обича да пее и танцува. Когато пораства, по празниците ходи на мегдана, където момите и ергени се извиват кършни хора и се надиграват. Данка винаги надиграва всички. На Петковден

в Питсбърг, стават ръководители на ансамбъл към този университет със същото име - "Тамбурица". Николай е професор по фолклор и директор, а Пенка е организационен директор. Кръстница на ансамбъла е майка им. Макар родени в САЩ, двамата говорят много добре български език. Пенка става президент на българо-македонския образователен център и не се разделя с гринвата, която носи като подарък от майка си, с

картата на България и с камъче, отбелняващо мястото на Твърдица. Синът ѝ свири на всички стари български народни инструменти.

Ансамбълът "Тамбурица" изнася концерти не само в САЩ, но и в Европа. В програмата

на концерта са включени песни и танци на различни националности. В началото на 70-те години на миналия век по покана на българското Министерство на културата ансамбълът пристига в България. Като ръководители идват Николай и Пенка, както и професорите Колар и Ковач от същия университет. Първият концерт, който изнасят, е в Твърдица, родното място на Данка. В ансамбъла участва дъщерята на Пенка - Даен и дъщерята на проф. Ковач - Марияна. Групата е сърдечно посрещната от публиката в Твърдица, получава много аплодисменти и цветя. Мария Шейтанова подарява на професора шарена хурка с къделя влечена вълна, която и до днес се съхранява в културния център. В дома на Койчо Шейтанов са посрещнати с национални ястия баница, кебапчета, шишчета, кашкавал, плодове и зеленчуци. Поднесено е и малиново вино, пригответо от домакина. Веселят се всички до късна нощ, а на сутринта ансамбълът заминава за Бургас, където взема участие във фолклорен фестивал.

След две години, в края на м. юни 1974 г. ансамбълът отново пристига в Твърдица. Този път за концерта в нашия град пристига и кметът на Питсбърг заедно със съпругата си. Те са посрещнати сърдечно от цялото ръководство на града,

Задълбочено възхищени от красотата на младата българка, която е представена като символ на българската женственост и чистота. Кметът и кметът на Питсбърг са посрещнати сърдечно от всички жители на Твърдица. Кметът на Питсбърг е впечатлен от красотата на Мария Шейтанова и я награждава с почетна грамота.

За Данка това завръщане е първото след 30 години. Тогава тя остава в България цяла година. След това пътува до родината през година. Последното ѝ посещение е през 1990 год. Довежда цялото си семейство - дъщеря, зет, син, снаха, внuci и правнуци. В двора на семейство Шейтанови се провежда родова среща. Данка разказва за носталгията по родината, която я съпътства през годините, както се пее в песента "Моя страна, моя България, при теб ме връща вечно любовта.."

Мария ШЕЙТАНОВА

1 ОКТОМВРИ - МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН НА ВЪЗРАСТНИТЕ ХОРА

КМЕТЬТ ПРИСЪСТВА НА ПРАЗНИКА НА ВЪЗРАСТНИТЕ ХОРА В ТВЪРДИЦА

През 1991 г. ООН обявява първи октомври за международен ден на възрастните хора. По инициатива на Общинския съвет на пенсионерите този ден бе отпразнуван и в Твърдица. Пристигнаха хора от съседните селища: Шивачево, Сборище, Оризари, квартал Козарево и Твърдиците клупове. Около 200 пенсионери се събраха в ресторант "Чилиците". Гост на празника бе кметът на община Атанас Атанасов.

Денят на възрастните хора бе открит от председателката на Общинския съвет на пенсионерите Паунка Славова. В словото си тя подчертала, че, организирани в пенсио-

нерски клубове, възрастните хора водят интересен живот, провеждат разнообразни мероприятия, което е принос в духовния живот на общината. Организират се екскурзии с интересни маршрути, посещават се много исторически ме-

стии и природни забележителности. Хората от третата възраст участват активно във фестивали, срещат се с клубове от близки и далечни селища, обменят опит.

За активния пенсионерски живот свидетелства и дне-

шния празник, на който са дошли толкова много хора.

За добрата организация на празника се бяха погрижили председателите на клубовете от общината, председателят на Общинския съвет на пенсионерите Паунка Славова, координаторът Митка Крълева и Радка Иванова. Голяма заслуга има и управителят на заведението Красимир Господинов и целият негов персонал. В топла задушевна атмосфера Стефка Георгиева изпълни стихотворението: "Към нашите деца".

Последвала хора, танга, румба, валс. На тръгване всички си пожелаха нови срещи и още хубави поводи.

Радка ЗЛАТЕВА

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

Уважаеми сънaborници,
Най-сърдечно Ви поздравяваме
по случай 70 годишния юбилей!

Нека натрупнаният опит и постигнатата мъдрост да направят
по-лек житейския Ви път, а събата
да Ви дари със сърдечето и благополучие!

Подаряваме Ви нашата обич и най-дълбоко уважение като Ви желаем от сърце здраве и щастливо дълголетие!

От Инициативен комитет на набор 1942

ВЪРХОВЕ**ТУРИСТИ ОБИКОЛИХА БАЛКАНА В ЧЕСТ НА ПРАЗНИКА НА ТВЪРДИЦА**

И тази година беше спазена традицията
туристическо дружество "Чу-

мерна" да посвещава по една мащабна туристическа акция на празника на града ни - Петковден, 14 октомври. Дружеството проведе пешеходен поход - екскурзия на 14, 15 и 16 септември. Рано сутринта групата туристи, подхващащи екипажи за планински преход, потегли от центъра на Твърдица с автобус към Карлово, където беше първата спирка. Тук посетихме национален музей Васил Левски, който включва родната къща на Апостола, експозиционна зала и мемориален параклис "Всех Святых Болгарских", в който се съхранява част от косата на Левски. След чаша горещо кафе, потеглихме по стръмния планински проход Кърнаре - Троян. Около 10 часа Беклемето ни посрещна със силен въвъръх, което наложи преекипиране на групата. Но това не се отрази на ентузиазма ни и смело навлязохме в пределите на ре-

зерват "Козя стена", който е част от природен парк Централен Балкан. Отправихме се

зост до билото на планината. До хижата няма автомобилиен път, което я прави атрактивна цел за туристите. След като разгледахме района наоколо и направихме, разбира се, снимки, потеглихме по нашия маршрут. След кратко връщане на изток по пътеката до паметника на Христо Дачев, последва много стръмно и трудно спускане по посока североизток до хижата "Хайдушка песен". След добра уморително и изтощително спускане, около 16 часа групата успешно пристигна до хижата, където завърши този наш атрактивен и емоционален преход. Тук вече ни чакаше автобусът, с който потеглихме към село Чифлик, където беше нощувката ни.

На втория ден, 15 септември, започна екскурзионната част от нашата проява. Пътят ни водеше към село Черни Осьм. Там разгледахме природонаучния музей, а след това се отправихме към Троянския манастир "Успение Богородично". Тази света обител, огнеше на българщината е трета

по големина и значение в нашата страна. Разгледахме автентичната килия - скривалище, кадето през 1872 г. Левски създава революционен комитет начело с игумена Макарий.

Следващата ни спирка бе националната изложба на художествените занаяти в село Орешак. Многобройните ръчно изработени изделия са раз-

положени в няколко палати и посетителите имат възможност да се насладят на най-добрите образци на художествените занаяти и приложни изкуства.

След приятна обедна почивка в Троян, потеглихме за Габрово. Посетихме Националния музей на образоването, който е единствен по рода си в Европа. Музейната експозиция се намира в Априловската гимназия и е разположена в пет зали, като хронологично

където останахме да нощува- ме. Селището е разположено в красива котловина, обрасла с гъста широколистна гора. Малките калдаръмени улички, каменните чешми и мостове, дюкянчетата - всичко това създава неповторима атмосфера на отдавна отминали времена. В къщата на Дончо попа

интересната беседа на екскурзоводката ни пренесе в епохата на Възраждането. Разгледахме работилницата за во-ськ, както и къщата-музей на

"ил", свързан с редица исторически събития. Тук Васил Левски и Матей Преображенски основават революционен комитет. По време на Априлското въстание четата на поп Харитон и Бачо Киро води епични битки с многобройната турска войска.

Посетихме и пещерата "Бачо Киро" - археологически обект от национално значение. След това минахме през музея на Кольо Фичето в Дряново и архитектурен резерват Чаревец във Велико Търново. Екскурзията ни завърши с разходка по Самоводската чаршия. Прибрахме се в Твърдица живи и здрави, широко усмихнати и изпълнени с благодарност от видялото и преживялото.

Използвам случая да поздравя всички членове на Туристическо дружество "Чумерна", симпатизанти на туризма, както и всички наши съграждани с празника на града - Петковден! Пожелавам им здраве, късмет и съдъване на всичките им мечти!

Честит празник!
Петър ТРУХЧЕВ
Председател на
Туристическо дружество
"Чумерна"

се проследява историческият път на българската просвета и образование от IX до края на XX век.

В късния следобед пристигнахме в архитектурно-историческия резерват Боженци,

баба Райна. Трудно се разделихме с това красиво място, свидетел и пазител на несломимия български дух.

Третият и последен ден от нашата програма започна с посещение на Дряновския манастир "Свети Архангел Михаил".

КАКВИ Е ДЕЦА РАЖДАЛА**Наше момче лети в небето на Канада**

Дамян Дочев е роден на 26 януари, 1991 г. в град София, в семейство на лекари. Майката на Дамян - Диана Станева, е от Оризари, тя завърши гимназия в Твърдица, след това следва и завърши медицина. Семейството живее в Канада от 2003 година.

Дамян от малък мечтае да лети, а в Канада решава да преследва мечтите си, свързани с авиацията. Започва обучение в Колеж Сенека (Seneca College), Торонто. Сега Дамян е студен в 4-ти курс в програмата за пилоти и специализира Авиационни технологии. Вече е и профе-

сионално лицензиран пилот. Тази година е предложен от преподавателите си за участие в конкурса за Топ Аматори - Пилоти на Канада (Top Amateur Pilot in Canada), кой-

то се организира на национално ниво от 1932 година.

Класира се като един от 9-матата най-добри финалисти - авиатори.

Соб. инф.

ЩЕ СЕ СТРОЯТ 30 КЪЩИ ЗА ГОСТИ КРАЙ ЧЕРВЕНАКОВО

В Община Твърдица са постъпили две заявления от фирма "Хепи фиш" гр. Нова Загора за изграждане на къщи за гости в землището на с. Червенаково, в местността "Меджерлик".

Те ще бъдат изградени върху два земеделски имота

(ниви) след промяна предназначението им на ползване. Имотите граничат с р. Тунджа. Единият е с площ 10 дка и в него ще бъдат изградени 10 двуетажни къщи, другият е 18 дка и върху него ще бъдат построени 20 къщи. И в двета пар-

Соб. инф.

Среща на хижа Буковец

На Предела в Балкана има изградена масивна сграда от дялан камък. Построена около 1926 г. от ловната дружинка на гр. Елена и я наричат Ловен дом. Той е приютявал не само ловджии, но и туристи, пътници закъснели в гората или прилошо време. Още тогава ученици, младежи, възрастни хора са излизали в Балкана за отдих. По-късно тук бе изградена хижа "Буковец". Тя вече не съществува, но сега има построена красива сграда, която може да поеме много туристи. На това място пенсионерски клуб "Христо Ботев" от Козарево решиха да доведат на излет своите приятели от пенсионерски клуб "Граф Игнатиев" - гр. Стара Загора.

Председателката на Козаревския клуб Паунка Славова изрази задоволство, че петата им среща е в прекрасния Твърдишки Балкан. Председателят на клуба от Стара Загора Симеон Бакалов благодари за приятната обстановка, която предразпола-

га за весела и приятна среща. Тук бе и председателят на Областния съюз на пенсионерите в Стара Загора - Паскал Атанасов. Той от свое име и от името на Общинския съвет на пенсионерите с председател Мария Пеева, пожела тази среща да укрепи още повече дружбата между двета клуба. За веселото настроение на всички се погрижи с акордеона и песните си Владимир Стойчев от Стара Загора. Всички се включиха в танците и хората. Гостите с интерес разглеждаха дърветата, проявиха интерес към билките и красивите горски цветя.

Радка ЗЛАТЕВА
Паунка СЛАВОВА

ОБЯВИ**"ТВЪРДИЦА ПИ ВИ" ЕООД, ЕИК 201384940**
със седалище и адрес на управление: гр. София - 1404,
бул. "България" №49, ет.11/12

има инвестиционно предложение за изграждане на: "Електроцентрала Биомаса с електрическа мощност 1,5 MW"

(Електроцентрала за интегрирана газификация на биомаса) в поземлен имот с идентификатор № 72165.187.10 в землището на град Твърдица, област Сливен.

СЪОБЩЕНИЕ

На 12 октомври /петък/ от 10.00 ч. в залата на Община Твърдица ще се проведе изнесена приемна на регионалния представител на Комисията за защита от дискриминация.

Приемните се осъществяват всеки месец по график в общините от област Сливен.

РЕШЕНИЯ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ТВЪРДИЦА

РЕШЕНИЯ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ТВЪРДИЦА, приети на 14-то заседание, проведено на 02.08.2012 г.

ДНЕВЕН РЕД:

1. Изказвания, питания, становища и предложения на граждани.
2. Вземане на решение за формиране на слети паралелки и на самостоятелни паралелки с брой на учениците под определения минимум в Наредба № 7 от 29.12.2000 г. на МОН в общински училища през учебната 2012 - 2013 година.

Внася: Кмет на Община

3. Отчет на кмета на Община Твърдица за получените суми за командировки.

Внася: Кмет на Община

4. Отчет на председателя на Общински съвет - Твърдица за получените суми за командировки.

Внася: Председателят на Обс

5. Одобряване на ПУП -ПЗ за ПИ № 293038 в землището на с. Сборище, общ. Твърдица.

Внася: Кмет на Община

6. Одобряване на ПУП -ПП на подземно водопроводно трасе към обект "Водоснабдяване на с. Сборище" в землището на с. Сборище, общ. Твърдица, обл. Сливен.

Внася: Кмет на Община

7. Заявление с вх. № 2431/09.05.2011 г. от Ерджан Исмаил Кула от с. Бяла паланка, общ. Твърдица за закупуване на 50 кв.м. от терен общинска собственост, представляващ част от УПИ V- "резервен терен", кв. 26 по плана на с. Бяла паланка, общ. Твърдица, одобрен със заповед № 144/19.06.1991 г.

Внася: Кмет на Община

8. Приемане на актуализация в Програмата за управление и разпореждане с имотите - общинска собственост.

Внася: Кмет на Община

9. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 105010 с площ 1.014 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на с. Сборище.

Внася: Кмет на Община

10. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 000220 с площ 2.666 дка - др.селскост.т., частна общинска собственост, намиращ се в землището на гр. Шивачево.

Внася: Кмет на Община

11. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 015110 с площ 0.700 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на гр. Шивачево.

Внася: Кмет на Община

12. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 022020 с площ 0.378 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на гр. Шивачево.

Внася: Кмет на Община

13. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 082020 с площ 2.522 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на с. Червенаково.

Внася: Кмет на Община

14. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 082021 с площ 2.418 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на с. Червенаково.

Внася: Кмет на Община

15. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 082019 с площ 2.418 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на с. Червенаково.

Внася: Кмет на Община

16. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 082014 с площ 3.162 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на с. Червенаково.

Внася: Кмет на Община

17. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 000010 с площ 0.700 дка - овощна градина, частна общинска собственост, намиращ се в землището на гр. Шивачево.

Внася: Кмет на Община

18. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 000896 с площ 4.365 дка - изоставена нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на гр. Шивачево.

Внася: Кмет на Община

19. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 000892 с площ 0.869 дка - изоставена нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на гр. Шивачево.

Внася: Кмет на Община

20. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 007031 с площ 0.122 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на гр. Шивачево.

Внася: Кмет на Община

21. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 72165.412.18 с площ 1.969 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на гр. Твърдица.

Внася: Кмет на Община

22. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 012132 с площ 1.345 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на гр. Шивачево.

Внася: Кмет на Община

23. Приемане на оценка и продажба, чрез публичен търг с явно наддаване на недвижим имот № 007030 с площ 0.494 дка - нива, частна общинска собственост, намиращ се в землището на гр. Шивачево.

Внася: Кмет на Община

24. Прекратяване на съсобственост чрез изкупуване на дела на Община Твърдица, върху недвижим имот УПИ - XII, кв. 7 по плана на гр. Шивачево.

Внася: Кмет на Община

25. Приемане на Правилник за реда за предоставяне на еднократни безвъзмездни финансови помощи в полза на физически лица.

Внася: Председателят на Обс

26. Изменение и допълнение на Решение № 93 от 21.05.2012 г., с което Община Твърдица кандидатства за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Програма за развитие на селските райони; приоритетна ос 3, мярка 321 "Основни услуги за населени-

ето и икономиката в селските райони" с проект "Ремонт на общински път SLV 1030 /стар № 53448/III-662/ - Баня, яз. Жребчево - граница Община (Нова Загора - Твърдица) - ЖП гара Твърдица".

Внася: Кмет на Община

ПО ПЪРВА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

Изказвания, питания, становища и предложения на граждани.

ПО ВТОРА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД:

Вземане на решение за формиране на слети паралелки и на самостоятелни паралелки с брой на учениците под определения минимум в Наредба № 7 от 29.12.2000 г. на МОН в общински училища през учебната 2012 - 2013 година.

РЕШЕНИЕ № 132/02.08.2012 г.

На основание чл. 17, ал. 1, т. 3, чл. 20 и чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 11 от Наредба № 7/29.12.2000 г. на МОН за определяне броя на паралелките и групите и броя на учениците и на децата в паралелките и групите на училищата, детските градини и обслужващите звена Общински съвет - Твърдица

РЕШИ:

I. Дава съгласие през учебната 2012 - 2013 година в НУ "Хр. Ботев" с.Оризари и НУ "Хр.Ботев" гр. Твърдица-кв.Козарево да бъдат формирани слети паралелки с не по-малко от 10 ученици от два класа, с осигуриeni за тях допълнителни средства за обезпечаване на учебния процес извън определените по единин разходни стандарти за съответната дейност, както следва:

1. По чл. 11, ал. 1, т. 3 от Наредба № 7:

1. НУ "Хр. Ботев" гр.Твърдица-кв.Козарево - 2 слети паралелки/ I и II кл.-14 ученици; III и IV кл.-13 ученици/с 27 ученици.

2. НУ "Хр.Ботев" с. Оризари - 2 слети паралелки / I и II кл. - 11 ученици; III и IV кл. - 12 ученици/с 23 ученици.

II. Дава съгласие през учебната 2012 - 2013 година в ОУ "Н.Вапцаров" с. Бяла паланка. да бъдат формирани самостоятелни паралелки с брой на учениците не по-малък от 10 и слети паралелки с не по-малко от 10 ученици от два класа, с осигуруено допълнително финансиране съгласно разпоредбите на чл. 3 от ПМС № 212 от 02.09.2008 г. за защитените училища, както следва:

1. По чл. 11, ал. 1, т. 1:

1.1. Самостоятелни паралелки - 4: I кл.- 12 ученици; II кл.- 14 ученици; VI кл.-15 ученици; VII кл.- 12 ученици;

1.2. Слети паралелки - 2: III и IV клас - 20 ученици; V и VIII кл. - 17 ученици.

ПО ТРЕТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД:

Отчет на кмета на Община Твърдица за получените суми за командировки.

РЕШЕНИЕ № 133/02.08.2012 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА и съгласно чл. 8, ал. 4 от Наредбата за командировките в страната, Общински съвет - Твърдица

РЕШИ:

Приема отчета за получените командировъчни пари от Кмета на Община Твърдица, за периода от 01.04.2012 г. до 30.06.2012 г. в размер на 100 лв.

ПО ЧЕТВЪРТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД:

Отчет на председателя на Общински съвет - Твърдица за получените суми за командировки.

РЕШЕНИЕ № 134/02.08.2012 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА и съгласно чл. 8, ал. 4 от Наредбата за командировките в страната, Общински съвет - Твърдица

РЕШИ:

Приема отчета за получените командировъчни пари от Председателя на Общински съвет - Твърдица, за периода от 01.04.2012 г. до 30.06.2012 г. в размер на 198,40 лв.

ПО ПЕТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД:

Одобряване на ПУП -ПЗ за ПИ № 293038 в землището на с.

Сборище, общ. Твърдица.

РЕШЕНИЕ № 135/02.08.2012 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 129, ал. 1 от ЗУТ във връзка с чл. 73, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 3 от ЗГ, Общински съвет - Твърдица

РЕШИ:

1. Одобрява проект за подробен устройствен план за промяна предназначението на поземлен имот в горска територия с площ от 0.160 дка - частна държавна собственост за изграждане на филтрираща камера към обект "Водоснабдяване с. Сборище" в ПИ 293038,местност "Чакалица", земл. с. Сборище, общ. Твърдица, отдел 175, подотдел "17" по стар ЛУП на ТП ГДС "Твърдица", отдел 175, подотдел "и" по ГСП от 2011 на ГДС "Твърдица".

2. Упълномощава кмета на Общината да предприеме необходимите действия, съгласно действащите законови разпоредби, относно промяна предназначението на ПИ 293038 от землището на с. Сборище, общ. Твърдица, обл. Сливен.

ПО ШЕСТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД:

Успешен старт

Сменят се сезоните. И ето пак е есен. Тази златокоса омайница, която дарява грижовните стопани с богатия си урожай и им напомня, че е дошло време за началото на творческия сезон.

По стара традиция самодейците огласиха с песни, игри и веселие репетиционните заседания на НЧ "Св. св. Кирил и Методий 1914" гр. Твърдица. Сред тях е и вокална група "Романс". Още при първата ни сбирка

Секретарят на читалището - Иванета Ненова - ни зарадва с новината, че пред нас стои ново предизвикателство. Имеем покана за участие в конкурса за стара градска песен "Ямболска есен - 2012" в юбилейното му десето издание.

Като достойни бойци и победители в минали конкурси в почти цяла България, на 06.10.2012 г. група "Романс" застана на ямболска сцена, за да защити достойно извоюва-

лото си име и представи своя малък и красив град. Публиката аплодира бурно изпълненията на групата, а в края на конкурса журито даде своята оценка, като определи престижното второ място за ВГ "Романс" - Твърдица и парична награда.

Не можем да не сме доволни от успешно поставения старт на новия творчески сезон 2012 - 2013 г.

Това успешно представяне групата посвещава в памет

на незабравимия ни ръководител Тодор Иванов, който направи всичко по силите си, за да изгради достойно име на групата и я направи известна в цяла България.

Не на последно място да пожелаем на ВГ "Романс" нови творчески успехи, достойно представяне на бъдещи конкурси, много награди, живот и здраве!

Дерзайте!
Тонка КОЙЧЕВА

Празнично слово на свещеник Иван Стоянов...

(от стр. 1)

да живее с Господа е опазването на закона му в пълнота. Положила милосърдието за свое духовно основание - онази добродетел, която на дело изпълнява Господната повеля: "възлюби своя близък като самия себе си".

Веднъж, като стрела, прошизали сърцето й чутите по време набогослужение Господни думи: "Който иска да върви след мене, да се отрече от себе си" (Мат. 16: 24). След смъртта на родителите си светата се подстригала в монашество и се отдалечила в Йорданската долина. Тук тя се подвизавала до дълбока старост. Като се казва в житието й, "турпала подвиг след подвиг". Изнуявала пътта си, за да очисти разума и чувствата си от стремежите на пътта, защото добре познавала Господните слова: "Само чистите по сърце ще видят Бога". А това бил единственият стремеж. Да живее по дух, подобно на светите ангели, за да се сподоби с лицезрението на Господа.

Две години до кончината й на преподобна Параскева се явил ангел и й повелил да се върне в родината си, което светата изпълнила. Починала като странница, непозната никому. Така и я погребали, вън от градските стени. След време върху нея в трапа хвърлили тялото на някой удавен моряк. Епиватчани не се поколебали да го сторят, макар че видели нетленното тяло на преподобната. Но от незнание какво да сторят, те отново го заровили в трапа. Същата нощ станало

чудо. Преподобната в царско одеяние, обкръжена от свети ангели се явила на сън на някои благочестиви люди, открила им коя е и повелила да извадят мощите й. Така и сторили. С литийно шествие и много почети пренесли мощите й в храма. Още веднага започнали да източат чудеса на изцеление, които не престават и до днес. Византийската църква, в чийто диоцез се намирал тогава Епиват, положила грижи за прославата на тази чудна Божия девица, просияла в преподобнически подвizi.

До 1231 г. мощите на преподобната се намирали в местната църква на съседно на Епиват градче, където светицата, според първото й житие, била почитана "като изцелителка и покровителка на бедните". Седем години по-късно българският цар Йоан Асен II пренесъл светите й мощи като най-ценно съкровище в стапопрестолния Търновски град. Поставил ги с много почети в "царския храм". Това станало през 1238 година, на 14-я ден от месец октомври. Поради което и паметта на преподобната се чества на тази дата. Мощите на света Параскева останали в Търново 155 години до завоюването на града от османците през 1393 г.

Множество от различни краища се стичали на поклонение към този храм, за да получат здраве или избавление от житейска беда. И сред хората се разнесла мълвата за чудотворната изцелителна и закрилническа сила на мощите на преподобната. Свети Па-

триарх Евтимий написал житие на преподобната. Тогава превел на български език и името й. "Параскева" на гръцки език е "Петка" на български (идва от "петька", 5-я ден от седмицата, когато Господ е бил разпнат на кръста). Още щом мощите на преподобната дошли в Търново, вече не била наречана Епиватска, а носела името Търновска. До края на 14 век из всички предели на страната непрекъснато се умножавали църквите, посветени на света Петка. В Търново самата "царска църква", според думите на св. Патриарх Евтимий, в която лежали мощите, носела името "Св. Параскева". А в София, според хрониката, още през втората половина на 13 в. имало малка църква със същото име - нашата църква.

Колко сила била вярата в покровителството на света Петка, се вижда от разказа на Григорий Цамблак, ученик на св. Патриарх Евтимий и свидетел на превземането на Търново от османските орди. Цамблак продължил повествование за мощите по време на обсадата на града и описал колко озадачени и загрижени били нападателите от непретъпността на столичната твърдина, "отвътре заячена трети път с помощта на Параскева". Нейните мощи били като непобедим войн сред жителите, които се намирали зад стени на крепостта.

След падането на Търново под османска власт мощите на преподобната били пренесени във Видинското царство. Така започнало странст-

ванието на мощите на преподобната.

Червенаковци в Балканската война

Българската история е осеняна с велики победи на бойните полета. Българската земя е напоена от кръвта на нашите предци в защита на българщината и това, което сме ние, дължим именно на тях, загиналите по бойните полета на България.

Една от тези войни е и Балканската. На 5 октомври 1912 г. в Стара Загора е издаден

височайши указ № 15 за обявяване на Балканската война. Голямо било въодушевлението на българите, които след постигане на своята Независимост през 1908 г., са имали най-динамично развитие на полуострова. Това им давало големи възможности за решаване на националните въпроси и окончателно събиране на всички българи под един покрив.

Нашето село Червенаково, също не е останало настрана от тези велики събития за България. Много доброволци се записват във войската и част от тях остават завинаги извън пределите на родното си село, но остават в сърцата на съгражданите си. В знак на признателност те издигат паметник на загиналите във

на 22.09.2012 г. на тържествено събрание по повод 100г. от Балканската война жителите на с. Червенаково поднесаха цветя на паметника и бяха упоменати имената на загиналите. В доклада, изнесен от Златка Михнева - секретар на читалището, бяха припомнени събитията от началото на войната и създаването на 3-та Българска армия, прая участник в боевете.

България и българите, трябва да помнят всички тези събития и победи на българския народ и армия, и да се предават от поколения на поколения, както го правят в малкото село Червенаково, Община Твърдица.

Петър СТОЯНОВ, кмет на с. Червенаково

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

Ръководството на Община Твърдица поздравява служителката от "Местни данъци и такси" гр. Твърдица Йовка Лукова Петрова, която навърши 44 години в системата на данъчната администрация и в навечерието на празника ѝ приключи своята трудова дейност. Пожеланията са за здраве, лично и семеен щастие.

ОБЩИНСКА АДМИНИСТРАЦИЯ - ТВЪРДИЦА

МЕСТНА КОМИСИЯ ЗА БОРБА СРЕЩУ ПРОТИВООБЩЕСТВИТЕ ПРОЯВИ НА МАЛОЛЕТНИТЕ И НЕПЪЛНОЛЕТНИТЕ

КОНСУЛТАТИВЕН КАБИНЕТ ЗА СОЦИАЛНА ПРЕВЕНЦИЯ

Консултивативният кабинет за социална превенция е създаден на основание чл. 10, ал. 2 от ЗБПМН като помощен орган на МКБПМН Твърдица.

ОСНОВНИ ДЕЙНОСТИ

1. Възпитателно-корекционна работа по отношение на деца от 8 - 18 години.

2. Консултативна дейност с деца и техните родители.

ОСНОВНИ ЦЕЛИ

1. Развива и организира дейности с превенция на асоциалното поведение на малолетните и непълнолетните.

2. Подпомага родителите, които срещат затруднения при възпитанието на децата си.

ПРЕДЛАГАНИ СПЕЦИАЛИЗИРАНИ УСЛУГИ

1. Психологически консултации.

2. Педагогически консултации.

3. Мотивиране на децата между 8 и 18 години за преодоляване на отклоненията в поведението.

4. Съдействие за подобряване на взаимоотношенията между родители и деца.

5. Подпомагане на родителите във възпитателната им работа.

УСЛУГИТЕ НА КАБИНЕТА СА БЕЗПЛАТНИ.

ИЗВЪРШВАТ СЕ ПРИ ПЪЛНА ПОВЕРИТЕЛНОСТ.

Телефон за връзка: 0454 / 4-24-72

ПЪРВИ ТУРНИР ПО ТЕНИС НА МАСА В С. ОРИЗАРИ

На 16 септември 2012 г. в НЧ "Пробуда - 1928", с. Оризари за първи път тази година се събраха любители на пинг-понг топчетата и хилките, за да премерят сили в първия турнир по тенис на маса, организиран и проведен под ръководството на читалището и Кметство Оризари, както и с помощта на Георги Терзиев - жител на селото.

Участниците и почитателите на спорта бяха в нетърпеливо очакване от 10:00 сутринта, когато беше открит тур-

нирт. Той продължи 10 часа и бе под съдейството на Петко Й. Петков.

Участие взеха десет състезатели на възраст от 17 до

60 години. Забележителни бяха форхендовете и бекхендовете на представителката на нежния пол Нина Стайкова, която спечели участието си във

втората фаза след победа над Петко Е. Петков.

До третата и последна фаза на състезанието достигнаха трима от участниците: Яко Колев, Йордан Атанасов и Ивайло Георгиев. След финалните срещи, завършили с убедителни победи над останалите финалисти, първото място бе отсъдено на Яко Колев.

На тримата участници в крайната фаза на Турнира бяха връчени грамоти от Кмета на с. Оризари - Петко Е. Петков.

Светла МИЛУШЕВА

Памет

100 години от началото на Балканската война (1912-1913 г.)

Уважаеми читатели,
в брой 2/2012 г. на вестника се обръщаме към вас с призив да отдадем заедно почит към героите от Балканската война от Търдишкия край. Благодарим на всички, които се отзовават, предоставящи спомени и материали, които се пазят в домовете и в паметта на хората.

Днес публикуваме спомените на Стоян Луков Попов - роден 1888 г. в Търдица, участник в Балканската война, починал 1968 г., разказани от Влада Колева Чомакова - родена на 27.XI.1905 г. в Търдица, записани от музейния уредник Боян Иванов през ноември, 1989 г.

Влада К. Чомакова:

**Спомням си студен
октомврийски ден,**

камбаната на църквата биеше не на умряло, а някак си особено - като на пожар или на някакво природно бедствие, порой или нещо, което застрашаваше живота на хората. Когато се надигнах от миндера, тати разговаряше с моите братя за войната. Аз за пръв път изпитвах ужаса на предстоящата война, а бях само на 7 години. Като сега си спомням - времето беше студено, любопитствах да видя какво става в другата стая. Там мама приготвяше раницата на братята ми Иван и Петко. Всички вървищи говореха само за войната с турците и за освобождението на нашите братя и сестри от Тракия и Македония от турския гнет. Всякой гледаше да иде да помогне на поробените български чеда. На война тръгнаха всички мъже от 20 до 50 години. С една дума, отиваше цялото работно население на Търдица, а оставаха възрастните, жените и децата. Нашата къща беше на главната улица до моста и всичко се виждаше. Когато излязох навън, беше се проточила една дълга върволица от хора от едното хорище до другото хорище - от днешния център до дюкяните на Коста Петков Бакалов. На двете места се бяха събрали толкова хора, че яице да хвърлиш на земята, няма къде да падне.

Аз запомних прощаването на долното хорище, защото бях в няя махала. На хорището имаше едно хоро, което се играеше като на сватба. Запомнила съм и една покъртителна картина: майка със син се прощаваше, сестра брат си изпраща. Аз не знаех, че утрешния ден тези хора може и да не се видят, че някои от тях завинаги ще си оставят костите по бойните полета. Но никой не въз-

на една Нова България, тръгнала да търси законното си възмездие от тоя, който петстотин години е поругавал честта и кръвта на дедите ни...

**"Изпратихме ги до края
на селото, в местността
"Ваела" с песни и хора,"**

с много шум и викове: "Да се върнете живи и здрави!". Ние не знаехме, че в края на тази война Търдица ще даде над 30 души убити.

Отидоха нашите да се бият на фронта и не се мина много време, друго бедствие ни сполетя. Към края на октомври взеха добитька, къде за

се да го складират по къщата, хлябът мухлясва и хората се чудят какво да правят. За да не се развият болести, започват да го хвърлят в местността "Циганските тръни". Най-ужасното е, че камбаната почва да бие на умряло всеки ден. Болестите и немотията пълзиха из всяка къща. Идваха и първите вести от фронта за убити и ранени. Първите жертви бяха към края на месец октомври. Беше убит подпоручик Петър Денчев Чомаков при първото сражение с турците. Не се мина и седмица, дочуха се и други вести, че

Това въщност били селища с преобладаващо българско население. На много места ги пресвещат въодушевено с цветя, плодове, хляб, музика и песни.

Прекосяват на един дъх много села, имат сражения, падат убити и от нашите, и от турците. Войната е страшно нещо - коси, коси, де що има. При една операция в Лозенград повишават Стоян Попов в звание подпоручик. Много от нашите са въодушевени от хода на войната и смятат, че могат да влязат в Цариград до края на 1912 год., ако не са разните министерства и най-вече царят. Те не разбират от политика и дипломация и не искат да се вслушат в мнението на по-ниските български офицери, които пък добре познават обстоятелствата на фронта и настроенията сред народа. Не бил използван да края ентузиазът на българския народ. Трудно е да се опише болката на българския народ и най-вече на обикновения български войник. Въпреки трудностите и лишенията българите правят чудото - вчерашният поробител е изправен пред разгром. Нашите части блокират и започват да щурмуват Чаталджа - едно от последните укрепления до Цариград. Но всичко било някак си прибръзано и първият штурм довежда до големи жертви от българска страна.

За съжаление позициите били силно укрепени и турските части се държели. Това източава до крайност българските части. Подкрепа липсва, снегът и дъждът довеждат болести, изнемогвания и глад. Българските войни все още вървят в немощното положение на турците. Обстановката се усложнява и изход не се виждал. Онова, което не го направила войната, било свършено от болестите, които покосват хиляди хора, както от турска, така и от българска страна.

След Чаталджа частта на Стоян Л. Попов е изпратена за превземането на Одрин. Крепостта й била силно укрепено място. Преминават на штурм, като викат: "Напред! На нож!". А турците, които владеели слабо български език, разбрали: "По пет на нож!". Това всяло страх, паника, обръкване и отстъпване на позициите си...

**Тръгнаха вестите за
убитите на фронта.**

Към края на м. ноември 1912 год. при една атака на нашите са пленени много части от турски войски и под конвой ги карали към границата. Пътят им минавал от фронтовата линия към Ямбол - Нова Загора - Търдица - Елена - Търново, където тръбвало да ги настанят в лагер за пленни-

ци. Сред населението в тези райони погрешно тръгва служът за идвашите турци откъм границата. Разпространява се, че българите били изтласкани и турците наближават тези райони. Мълвата стига и до Търдица. Откъм Уата (между Ямбол и Нова Загора) идваха по-длъгото същество с коля и покъщница, като казваха, че турците идват. По същия начин и

ние тръгнахме към Балкана по пътя за местността "Докса", която още се наричаше и "Хан на спасителния дом", като смятахме да се изтеглим по пътя: "Плакотите - Куцев мост - Сировете - Синия пъськ - Спасителния хан - Докса". Натоварени с всичката покъщница, в дъжда и калта, тръгнахме нагоре в планината. Тук ни настигнаха наши войници, а скоро и колоната с пленници. Спряха ни и ни обясниха каква е работата. Успокоихме се. Изправяха се един след друг турски пленници. От великата турска армия нищо не беше останало. Пред нас стояха жалки и бездушни турци - гладни, облечени как да е, полуобоси, пиеха вода от гъловете с фесовете си, протягаха ръце за къшето. От време на време някои издаваха стонове.

След кратка почивка конвоите с пленниците потегли за Търново. А ние си тръгнахме обратно за Търдица, защото ни чакаше работа. На полето още имаше неприбрана реколта, а и зимнина не бяхме пригответи. Житото трябваше да се смели, докато мишките не бяха го налегнали. А и на войната краят ѝ не се виждаше... Всеки ден камбана биеше на умряло, умираха хора на фронта и от Търдица.

**Нямаше семейство от
село, което да не го
споходи смъртта.**

Тормозът стана голям, когато дойде гладът, защото всички животни се изпращаха за фронта. Оставаше по някоя крина жито, която едва стигаше да се преживее зимата. А зимата беше лютя - голямо студ, голямо чудо беше. Как оцеляхме, още се чудя. Започнаха да се завръщат ранени от фронта и разказваха за ужасите на войната. Много семейства се принудиха да тръгнат към фронта, да търсят своите близки. Мнозина войници бяха разочаровани от своите началници, че не бяха взели мерки да ги предпазят от малярия и холера, които косиха войската повече, отколкото самата война. Заравяли болните в общ гроб и отгоре изсипвали негасена вар. Така започнаха да правят и в Търдица, за да не се разпространява заразата. Спряло се месецето на умрелите и погребването им на друго място...

**Малкото борческо село
Търдица изпраща
своите синове**

до края на селото, а някои са съпроводени чак до Нова Загора, други - към Сливен. Най-много изпращачи имаше на края на селото, на Ваела. На тумби, по отделни семейства, джинсове (родове), махали. Ама то цялото село беше излязло там, едни ревяха, други казваха сбогом на своите невести, другаде силно изплакваха просълзена майка за своето чедо, но никой, никого не спираше! И заръка имаше: "Отивай сине, да биеш тия поганци!" Оттам търдицани се отправят едни за Нова Загора, други за Сливен, за своята военна част. Всеки търдичинин знаел какво нещо е войната с турците. Старите хора помнеха погромите, убийствата, обесванията, кланетата, които османските пълчища вързеха по време на войната с Русия (1877-1878 г.). Тогава добра турска низами се "прочуха" със своите геройства, като избиваха не само възрастни, които могат да носят оръжие, но и деца, старци, болни. Помнеха старите хора и казваха на своите синове: "Синко, пази се, не се давайте на тия гавази да ви надвият! За нази не се кахърете, ние ще се оправим някак си! Само се дръжте, че майка България вази гледа!"

Търдицани направиха всичко възможно, за да снабдяват населението с газ и дърва, а хората от своя страна да подпомагат фронта с хляб и добитък всеки ден. Въпреки че по махали хлябът старателно се подготвял и изпечал, след време се оказва, че превоз няма, а самият превоз е от волски коли, които пътува по 3-4 дни до границата, където беше фронтът на българите. Налага

превоз, къде за храна - биволи, крави, малачки, коне, магарета, овце и други домашни животни, всичко отиваше за фронта. Постепенно започна да се чувства немотията, гладът и недоимъкът. Обоясихме, оголяхме. Започнаха хората да преминават на мамалига, за да се изхранват. Населението осиротя, обедня. Най-важното: нямаше кой да работи. Малки деца, от 7-8 годишна възраст оставихме училището за почнахме да работим.

Властта прави всичко възможно, за да снабдява населението с газ и дърва, а хората от своя страна да подпомагат фронта с хляб и добитък всеки ден. Въпреки че по махали хлябът старателно се подготвял и изпечал, след време се оказва, че превоз няма, а самият превоз е от волски коли, които пътува по 3-4 дни до границата, където беше фронтът на българите. Налага

убити и тримата му сина - Димо, Иван и Бахо, на дядо Петко Калайджиев двамата сина - Драган и Стефан, на Тодор Кунев - синовете Христо и Георги, станали жертва в превземането на Люле Бургас.

**Стоян Л. Попов участвал
във всички операции на
неговата част**

от границата до крепостта Чаталджа, намираща се на около 40 км от Цариград. Заболява от епидемия, от която се спасява само с намесата на баща му, който отива и го взема от военния лазарет. Първите действия на неговата рота са около границата, след това настъпват в турската територия. Българските части напредват с ожесточен бой към Одрин. Мислят, че много лесно ще превземат крепостта, но тя се оказа трудно превземаема. Необходимо било проучване и дългобойна артилерия, която да даде отпор на действията на крепостната артилерия. При това положение нашите части блокират целия Одрин до идването на дългобойна артилерия. Времето било студено и от време на време превалявал силен дъжд. Но нито времето, нито съмртта, която дебнела всеки миг по техния път, не могла да ги спре от целта. Войната се води за всяка стъпка, за всяко село и град в турска територия.

**Търдишки
глас**

e-mail: tv_glas@abv.bg

Вестникът е наследник на:
в. „Чумерна“ (1935) и в. „Търдишки глас“ (1956, 1962, 1980 - 2002, 2004)

Редакционна колегия:
Надежда Тодорова,
Галена Воротинцева
Сътрудник: Радка Златева

град Търдица, площад „Свобода“ 1
ОБЩИНА ТЪРДИЦА

Графичен дизайн и печат ИК • Жаждада • Сливен

НА РЪБА

С 25 деца започна учебната година училището в Оризари

Най-малкото училище в общината посрещна първия учебен ден с много настроение, въпреки дъждовното утро на 15 септември. 25 деца се събраха под стряхата на Начално училище "Христо Ботев" в село Оризари на първия учебен ден, готови да напълнят раничките си с учебници и тетрадки и да засричат а-бе -то на новото учебно начало.

Родители, роднини, братя и сестри на децата дойдоха да им пожелаят успех и здраве през новата учебна година. Гости на тържеството бяха децата от детската градина в се-

лото, служители от кметството. Към децата и към техните родители се обърна кметът на

селото - Петко Енчев, а директорката Стоянка Павлова поздрави децата и техните родители с началото на новата учебна година и по традиция, посрещна всички в класните стаи с питка и мед. Първокласниците бяха поздравени от по-

диха и оцветиха първия учебен ден на децата. "Всяка година като си по желаваме добро начало, го правим като за последно. От години училището е пред закриване, но пак така - от години то продължава да приема децата си и да ги учи. Дано сме живи и здрави и да издържим в тези трудни времена." - сподели директорката Стоянка Павлова. Тя прочете и Поздравителен адрес, специално изпратен от шефката на областния инспекторат по образоването Бисерка Василева.

Соб. инф.

ОПИТ

"Разбирам те, разбираш ме, разбираме се! Не е ли прекрасно?"

В СОУ "Георги Алексиев Каравелов", гр. Шивачево, кипи трескава работа по довършването на крайния отчет за реализацията на двустранното междуучилищно партньорство с Основно училище "Задарие Абалъю", гр. Денизли, Турция. То беше осъществено по програма "Коменски" на Европейския съюз и дейностите по него бяха подчинени на темата на проекта "Усъвършенстване методите на преподаване и процеса на учение на чужди езици". В продължение на две години екипи от двете училища, съставени от учители, представители на училищните ръководства и ученици, с подкрепата на родители, културни институции и органи на местната власт изпълниха многобройни задачи от една изключително разнообразна програма за съ-

очертават профила си на европейски граждани - горди с националната си идентичност, познаващи и уважаващи историята, културата и традициите на другите народи.

За учителите по английски език работата по проекта предостави богати възможности да обсъждат професионални проблеми, да сравняват двете образователни системи, а така също и да приложат в учителската си практика ме-

рата на страната си песни и танци, докато пътуваха до исторически и културни забележителности, докато се забавляваха. За екипите от учители, за училищните ръководства, за родителите и всички възрастни, имащи отношение към реализацията на проекта, беше изключително удовлетворяващо и носещо много оптимизъм и надежди за бъдещето да наблюдават как децата общуват помежду си без

че международното сътрудничество и партньорство, ученето през целия живот, толерантността, разбирането и уважението към другия са част от европейските измерения, които формират профила на гражданина на Европа и глобалния свят, на човека на 21 век.

Международните училищни партньорства са не само прекрасен и ефективен образователен инструмент, но и на практика често единствен

шанс за много деца, особено от малките селища и от социално слаби семейства да пътуват в чужбина и да преживеят тръпката от прекия и непосредствен контакт със страни, народи и култури, за които само са чели и слушали.

С натрупания положителен опит всички участници в работата по проекта от СОУ "Георги Каравелов", Шивачево, бихме искали да насърчим и други училища да работят по двустранни и многострани международни училищни проекти, за да натрупат опита, който ще ни помогне да живеем в мир и разбирателство в общия си европейски дом и да градим по-добро бъдеще за поколенията, които идват след нас.

Павлина ДУКОВА,
учител по английски език
в СОУ "Г. Каравелов",
Шивачево

ПРАЗНИЧЕН КОНКУРС "МОЯТ РОДЕН ГРАД"

По случай Петковден - празник на Твърдица Община и НЧ "Св. Св. Кирил и Методий" организираха конкурс за детско - юношеско творческо под надслов "Моят роден град" Конкурсът се проведе в няколко направления: Поезия и

проза, изобразително изкуство, фотография и краезнание. В него се включиха ученици от СОУ "Н. Рилски". Резултатите от конкурса ще бъдат отчетени на 14 октомври по време на тържествата, посветени на празника на града.

1 ОКТОМВРИ - ДЕН НА МУЗИКАТА И НА ПОЕЗИЯТА

ДИМИТЪР СТАНЧЕВ - ГЛАСЪТ НА ТВЪРДИЦА В СОФИЙСКАТА ОПЕРА

"Родих се в едно подбалкански градче, никогашно село. Детството ми премина сред земи, води, гори, ливади, ували, лозя, букви, лещаци, кокичета и минищухари, овчи, кози и прочее флора и фауна; сред любопитни за света лемия свят на изкуството в автобиографичната си книга "Дондуков" №30". Димитър Станчев завършил Софийската консерватория при проф. Чавдар Хаджиев и Петър Щърбанов. От 1976 година е солист на Софийската опера. Лауреат

"Магам Бътерфлай"

ат и носител на Втора награда и Сребърен медал от седмия международен конкурс за млади оперни певци. Дарил е почитателите на оперното изкуство с повече от сто оперни партии и творби от кантонараториалния жанр.

Честит да му е празник!

ГОСТИ ОТ ГЕРМАНИЯ ЗА ПРАЗНИКА НА СОЦИАЛЕН ДОМ - ГР. ТВЪРДИЦА

На 15.09.2012 година се навършиха 52 год. от създаването на Социален дом - гр. Твърдица. Поводът бе ознаменуван с празничен концерт в голямата зала на читалище "Св. Св. Кирил и Методий 1914" с участие на певческия и смесения танцов състав - мъже и жени, както и със специалното участие на оперния

чевски състав. След всяко спектакло изпълнение осезаемо се усещаше как се покачва градусът на настроението в залата. Публиката подкрепяше със своите аплодисменти изпълнителите, което зареждаше с енергия последните, които раздаваха все повече и повече от себе си. Последва танцът "Полъх от Твърдица", което изправи част от публиката на крака. Със своите изпълнения на хитови песни като "Байла Морена" и "Дилайла", Чапликов върна мнозина назад в миналото, в спомените на техните младини. Публиката дари изпълнителите с аплодисменти и с много цветя. Немската група също не спести суперлативите си, възхитена от видяно то. Лицата на тези съдържани в емоциите си по принцип мъже и жени, грееха в истинско възхищение. Имаше какво да научат и със сигурност щяха да го приложат на практика.

Соб.инф.